

Gouwdag te Gentbrugge in 1988

Onze gouwdag te Gentbrugge
Daar zat muziek in!

Onze vrienden van "Het Land van Rode" hoeven niet boos te worden, maar het kan best dat iemand zich afvraagt wat er eigenlijk voor bijzonders in Gentbrugge te beleven valt. En uitgerekend in dat "opgeslorpt stukje grootstad" wordt dan een gouwdag gepland!

Schijn bedriegt en wie er op 15 mei 1988 bij was zal me begrijpen. Heemkundigen houden van hun heem en ze kennen het ook. Geen enkel probleem om daaruit een meer dan fatsoenlijk programma te distilleren. Het thema was deze keer afgestemd op lied en muziek.

Dat verzacht niet enkel de zeden, maar scheidt ook een feestelijke noot en brengt mensen samen. Fijne ingrediënten voor een gouwdag en bovendien: "Alleen de bozen zingen niet!" Emiel Hullebroeck zou het zeker beaamd hebben.

Een verrassend stralend weertje begroette de deelnemers om 10.30 uur in het prestigieuze Dienstencentrum van Gentbrugge. Een doordringend koffiegerechtje nodigde uit om het ijs te breken en alvast te bladeren in het volumineuze programmaboek, een dik proficiat waard!

Origineel was zeker de muzikale welkomstgroet door mevrouw Jacqueline Dulac, echtgenote van de voorzitter van de inrichtende kring. Met pianobegeleiding door Bert Berten zong zij twee liederen van Hullebroeck: Hemelhuis en Moederke alleen.

In een later muzikaal interludium vertolkte zij ook nog: Van 't kosterken, Mijn heem en natuurlijk het onvermijdelijke Tineken van Heule. Het klonk mooi, warm, ontroerend...

Mevrouw Jacqueline Dulac en Bert Berten.

In tegenstelling met de gangbare praktijk kreeg de vrouw hier het eerste woord, de man het tweede. Voorzitter Roger De Vocht maakte daar dankbaar gebruik van om ons hartelijk welkom te heten in Het Land van Rode en ons in te wijden in hetgeen we die dag nog mochten verwachten. Meteen gaf hij de fakkel door aan gouwvoorzitter Robert Ruys. We weten al langer dan vandaag dat onze voorzitter van velerlei heemkundige markten thuis is. Zijn uiteenzetting over "Heemkunde en muziek" was flink gedocumenteerd.

Onze voorouders hielden van muziek en zang en vonden er dan ook allerlei aanleidingen toe. De leute was daarbij nooit ver weg.

Roger De Vocht bracht er de lokale kleur in met het belichten van een illustere Gentbruggenaar: Emiel Hullebroeck. "Zijn liederen, getuigenis voor het verleden" was een kennismaking met de toondichter die specifieke heemgebonden aspecten bevatte. Onverwacht, maar wel voorzien was de korte hulde door ondergetekende aan de gouvvoorzitter voor zijn tien jaar als "Pater Familias" van onze grote heemfamilie. Een geschenkje en een bloemetje voor zijn echtgenote Francine werden namens het gouvbestuur aangeboden. Het doet wel deugd eens één keer iets te doen waar Robert Ruys geen weet van heeft.

Zo ongeveer rond het "Angelus" werden we door secretaris Oscar Van Wittenberghe opgetrommeld om ons via een kleine gelegenheidstentoonstelling naar de receptie te begeven. Zulks komt altijd positief over.

Het stadsbestuur van Gent fungeerde hier als "schenker" in figuurlijke zin, wat trouwens was bevestigd door de heer burgemeester Monsaert die ons ondertussen had vervoegd. Buiten zijn sympathieke woorden hebben we van hem onthouden dat hij zowat recordhouder moet zijn wat het lidmaatschap van een aantal heemkringen betreft.

Jacques Monsaert, burgemeester van Gent

De nodige streekbieren legden een stevige "Fond" voor het middagmaal: Gentse waterzooi (of wat had je gedacht!).

Iemand liet zich ontvallen: "Ik heb ze al slechter gegeten", maar zijn beate blik liet aan culinaire duidelijkheid niets te wensen over!

Rond 15 uur was het "naar buiten" geblazen of beter gezegd "gebeld" want een echte onvervalste "Belleman" in uniform en goed van de tongriem gesneden zette zich aan de kop van het gezelschap voor een heemkundige verkenning door Gentbrugge. Het is natuurlijk mogelijk dat ze ons "de schoonste kant" van de gemeente hebben getoond, maar velen waren verwonderd hier nog zoveel riante buurten in welig groen te ontdekken. Ons eindpunt was de 19de-eeuwse neogotische parochiekerk, waar in het portaal een naamplaat werd onthuld met de namen van alle pastoors die de zielzorg in Gentbrugge hebben behartigd.

Er was ook nog een extraatje ingebouwd: het optreden van de plaatselijke muziekmaatschappij "De Neerschelde", die een gesmaakte uitvoering bracht waarin werk van Hullebroeck andermaal centraal stond. Een drankje was evenzeer welkom en iedereen kon zich opmaken voor de slotzitting.

Robert Ruys

Gerard Waeytens

De jaarlijkse Reinaertprijs werd door voorzitter Robert Ruys uitgereikt aan de plaatselijke heemkundige Gerard Waeytens. Een man met een hart voor Gentbrugge, ik zou bijna zeggen: het is zijn hart. In zijn ontroerend dankwoord verwoordde de laureaat de heimwee naar de geboortegrond van zijn jeugd: beelden uit mijn kinderjaren... Het was een schone apotheose. En daarmee hadden we onze jaarlijkse injectie gekregen. De ganse bestuursploeg van het Land van Rode mag tevreden en fier zijn. De heemkunde, onze gezonde microbe, kan verder tieren...

Walter Meuris.